

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 28Csp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423201258
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Beňo
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2024:6423201258.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

28Csp/25/2023
– 8 –

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Radovanom Beňom v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX D. E., proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava, o zaplatenie 6.994,83 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

28Csp/25/2023
– 8 –

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

28Csp/25/2023
– 7 –

1.1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 02.05.2023 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6.994,83 Eur s príslušenstvom.

1.2. V žalobe a ďalších písomných vyjadreniach uviedla, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so žalovaným Zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty F. G. H. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úverový rámec vo výške 75.000,- Sk (2.489,54 Eur). Poskytnutý úver splácala, pričom žalovaný evidoval jej splátky podľa dokladov za zúčtovacie obdobie od 01.07.2004 do 31.12.2008 a následne za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 31.07.2015. Uviedla, že z neznámych

dôvodov jej žalovaný poskytol úverový rámec až vo výške 6.940,81 Eur. Žalovaný dňa 28.08.2015 oznámil žalobkyni postúpenie pohľadávky ku dňu 01.08.2015 na postupníka Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom sp. zn. 22Csp/47/2016 zo dňa 30.06.2020 určil, že úver uzavretý medzi žalobkyňou a VÚB, a.s. na základe zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty F. G. zo dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bezpoplatkový.

1.3. Žalobkyňa uviedla, že v období od 06.07.2004 do 31.07.2015 uhradila veriteľovi spolu sumu 12.416,32 Eur, pričom žalovaný sa bezdôvodne obohatil o vyplatené úroky a poplatky. Žalobkyňa viacnásobne žiadala žalovaného o vyčíslenie finančných čiastok vzájomných finančných plnení, ale žalovaný ani postupník jej nepredložili žiadne údaje, iba správy o tom, že nemá u nich žiadne pohľadávky. Uviedla, že podľa jej prepočtov z údajov evidencie finančných pohybov podľa výpisov z pôžičkovej karty uhradila v období od 06.07.2004 do 31.12.2008 úroky a poplatky vo výške 2.483,03 Eur a v období od 12.01.2009 do 31.07.2015 uhradila úroky a poplatky vo výške 4.511,80 Eur, t.j. spolu 6.994,83 Eur, na ktorej zaplatenie žiadala zaviazat' žalovaného. Uplatnila si z uvedenej sumy aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.08.2015 do zaplatenia.

2.1. Žalovaný v písomných vyjadreniach uviedol, že namieta nesprávne vyčíslenie potencionálneho nároku žalobkyne. Žalobkyňa uhradila v období od 06.07.2004 do 31.12.2008 sumu 135.397,57 Sk (4.494,37 Eur) a za obdobie od 01.01.2009 do 31.07.2015 uhradila sumu 7.313,94 Eur. Celkovo tak uhradila sumu 11.808,31 Eur. Na základe Zmluvy o vydaní a používaní Pôžičkovej karty F. G. H. XXXXXXXXXXXX bol žalobkyni poskytnutý revolvingový úver vo forme kreditnej karty. Žalobkyňa úver opakovane čerpala, pričom celkovo čerpala prostriedky vo výške 7.306,11 Eur. Rozdiel čerpania a úhrad žalobkyne, teda vzniknuté bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného predstavuje sumu 4.502,20 Eur. Aj v prípade ak by nárok žalobkyne nebol premlčaný, nemôže jej byť priznaná vyššia suma než uvedená.

2.2. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku z dôvodu uplynutia subjektívnej aj objektívnej premlčacej lehoty. Žalobkyňa sa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného dozvedela najneskôr z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 22Csp/47/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2020. Nakoľko bola žaloba súdu doručená až dňa 02.05.2023, žalobkyňa si svoj nárok uplatnila po uplynutí subjektívnej 2-ročnej premlčacej lehoty a jej nárok je premlčaný. Okrem toho žalobkyňa za posledných 10 rokov pred podaním žaloby uhradila len sumu 1.783,- Eur. Posledná úhrada z jej strany bola vykonaná dňa 13.07.2015, preto žalovaný vzniesol námietku premlčania aj vo vzťahu k uplynutiu objektívnej premlčacej lehoty, ktorá v prípade posledného plnenia zo strany žalobkyne uplynula dňa 13.07.2018, t.j. 3 roky odkedy sa žalovaný na úrok žalobkyne naposledy bezdôvodne obohatil.

3. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 10.05.2024, na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi.

4. Zo zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty F. G. H. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že bola uzavretá dňa 28.06.2004 medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom. Podľa zmluvy mal byť žalobkyni poskytnutý úverový rámec vo výške 75.000,- Sk (2.489,54 Eur) s tým že mesačná splátka mala byť vo výške 2.500,- Sk (82,98 Eur).

5. Z predložených výpisov z pôžičkovej karty F. G. vyplýva, že v období od 06.07.2004 do 31.12.2008 žalobkyňa prostredníctvom poskytnutej kreditnej karty čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 136.891,01 Sk (4.543,95 Eur), a to najmä výbermi z bankomatov a platbami prostredníctvom kreditnej karty v konkrétnych predajniach pri nákupe tovarov a služieb. V období od 01.01.2009 do 31.07.2015 rovnakým spôsobom žalobkyňa čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 2.762,18 Eur. Spolu teda prostredníctvom kreditnej karty čerpala peňažné prostriedky 7.306,11 Eur, ktoré použila pre svoju potrebu.

6. Na druhej strane z predložených výpisov z pôžičkovej karty vyplýva, že v období od 06.07.2004 do 31.12.2008 žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovú peňažnú sumu 135.397,57 Sk (4.494,38 Eur) a v období od 01.01.2009 do 31.07.2015 žalobkyňa zaplatila žalovanému peňažnú sumu 7.313,94 Eur (tieto údaje sú uvedené priamo na predložených výpisoch z pôžičkovej karty ako celková suma kreditných transakcií za jednotlivé obdobia). Spolu teda žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 11.808,32 Eur.

7. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom sp. zn. 22Csp/47/2016 zo dňa 30.06.2020 v právnej veci žalobkyne A. B. proti žalovaným 1/ Všeobecná úverová banka, a.s. a 2/ Intrum Slovakia, s.r.o. rozhodol

tak, že výrokom I. určil, že úver uzavretý medzi žalobkyňou a VÚB, a.s. na základe zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty F. G. I. J. XX.XX.XXXX je bezúročný a bezpoplatkový. Výrokom II. súd zamietol žalobu voči žalovanému 1/, výrokom III. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2/ v rozsahu 100 % a výrokom IV. priznal žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. Rozsudok vo výrokoch č. I., II. a III. nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2020. Vo výroku IV. nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/47/2020 zo dňa 29.10.2020.

8. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.08.2015 vyplýva, že ním žalovaný oznámil žalobkyni, že ku dňu 01.08.2015 postúpil svoju pohľadávku voči nej v celkovej výške 2.127,33 Eur s príslušenstvom, ktorá vyplýva zo zmluvy č. 1610986 s dátumom prvého čerpania dňa 06.07.2004, na subjekt Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154.

9. Spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. prípisom zo dňa 06.06.2016 vyzývala žalobkyňu na úhradu dlhu vo výške 2.424,39 Eur.

10. Spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, prípisom zo dňa 29.07.2020 oznámila žalobkyni, že potvrdzuje, že správa pohľadávky spoločnosti Intrum Debt Finance AG, Industriestrasse 13c, CH-6300 Zug, Švajčiarsko, vedenej pod evidenčným číslom 4993275 bola ku dňu 28.07.2020 ukončená.

11. Spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. prípisom zo dňa 22.03.2021, označeným „Potvrdenie o plnení dlhu – kvitancia“ oznámila žalobkyni, že k uvedenému dňu neeviduje na meno žalobkyne pohľadávku z úveru na kreditnej karte vedenej pod č. zmluvy XXXXXXXX.

12. Spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. prípisom zo dňa 14.07.2022 oznámila žalobkyni, že ju opätovne informuje, pohľadávka, ktorá vznikla z titulu nesplateného úveru na kreditnej karte, zmluva č. 1610986 bola v tejto spoločnosti ukončená.

13. Žalovaný dňa 03.06.2022 oznámil žalobkyni, že ním bola zmluva č. XXXXXXXXXXXX – súdne konanie 22Csp/47/2016 zmluvne postúpená na nového veriteľa – spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. v roku 2015.

14. Žalovaný prípisom zo dňa 25.07.2022 oznámil žalobkyni, že nemá záujem o mimosúdnu dohodu o finančnom vyrovnaní.

15. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom sp. zn. 7Csp/73/2022 zo dňa 31.03.2023 v právnej veci žalobkyne A. B. proti žalovanému Intrum Slovakia, s.r.o. o zaplatenie 6.994,83 Eur rozhodol tak, že žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.08.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/19/2023 zo dňa 19.07.2023. Predmetom konania bol nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, ktorý sa mal na jej úkor bezdôvodne obohatiť prijatím plnení spojených s poplatkami a úrokmi, ktoré žalobkyňa uhradila na základe zmluvy, ktorá bola následne rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 22Csp/47/2016 zo dňa 30.06.2020 určená ako bezúročná a bez poplatkov. Súdny konštatovali, že nebolo sporné, že dňa 01.08.2015 právny predchodca žalovaného (VÚB, a.s.) postúpil všetky práva zo zmluvy na žalovaného ako postupcu. Žalobkyňa od 01.08.2015 neuskutočnila žiadnu úhradu na základe zmluvy v prospech žalovaného Intrum Slovakia, s.r.o. Napriek tomu, že úver poskytnutý na základe zmluvy bol bezúročný a bez poplatkov, žalovaný Intrum Slovakia, s.r.o. neprijal žiadne plnenie od žalobkyne, a preto sa na jej úkor ani neobohatil a nevznikla mu povinnosť bezdôvodné obohatenie žalobkyni vydať. Žaloba bola preto zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu 28.06.2004 (ďalej len „ZSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 ZSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 ZSÚ, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

17. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere zo dňa XX.XX.XXXX. Súd túto zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Žalovaný mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, o čom svedčí predovšetkým predmet jeho činnosti uvedený v Obchodnom registri. Z obsahu predmetnej zmluvy nevyplýva a žiadna okolnosť nenasvedčuje tomu, že by ju žalobkyňa uzatvorila v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, tento právny úkon neuzatvorila pod svojím obchodným menom. Naopak žalobkyňa je v zmluve označená ako fyzická osoba, menom, priezviskom, rodným číslom.

19. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase jej uzavretia. Veriteľom bol žalovaný ako právnická osoba, ktorý poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania žalobkyňi ako spotrebiteľovi, u ktorej sa jedná o fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

20. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 22Csp/47/2016 zo dňa 30.06.2020 bolo určené, že úver poskytnutý žalobkyňi na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa bola preto povinná žalovanému vrátiť v súvislosti s predmetnou zmluvou len sumu 7.306,11 Eur, ktorú ako úver reálne vyčerpala. Takáto výška istiny úveru, ktorý žalobkyňa čerpala priebežne počas dlhého obdobia prostredníctvom poskytnutej kreditnej karty, vyplýva z predložených výpisov z kreditnej karty. Z nich je možné identifikovať jednotlivé čerpania prostredníctvom výberov hotovosti z bankomatu, prípadne zaplatenie kreditnou kartou v konkrétnom obchode. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na to, že jej bol v zmysle zmluvy poskytnutý úverový rámec len vo výške 2.489,54 Eur (75.000,- Sk), toto je pre účely zistenia rozsahu bezdôvodného obohatenia irelevantné. Predmetný úver bol poskytnutý ako revolvingový, t.j. žalobkyňa mala možnosť jeho opakovaného a priebežného čerpania prostredníctvom poskytnutej kreditnej karty, ktorú aj využívala. Fakticky počas predmetného obdobia žalobkyňa úver priebežne čerpala a priebežne splácala. Pokiaľ je úver posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, výška bezdôvodného obohatenia ako plnenia poskytnutého žalobkyňou žalovanému bez právneho dôvodu, sa vypočíta ako rozdiel medzi celkovou sumou vyčerpaných prostriedkov (7.306,11 Eur) a celkovou sumou ňou zaplatených prostriedkov (11.808,32 Eur). Je teda možné konštatovať, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne o sumu 4.502,21 Eur, ktorú mu žalobkyňa zaplatila bez právneho dôvodu nad rozsah istiny poskytnutého úveru.

21. V prejednávanej veci je daná aj pasívna vecná legitímácia žalovaného, keďže žalované obdobie, v ktorom dochádzalo k plneniu žalobkyne bez právneho dôvodu, končilo dňom 31.07.2015, pričom

žalobkyňa ani netvrdila, že by platila nejaké ďalšie sumy aj neskôr. Všetky jej peňažné plnenia, vrátane tých, ktoré boli poskytnuté bez právneho dôvodu, teda obdržal žalovaný, ktorý sa tým bezdôvodne obohatil. Pokiaľ svoju pohľadávku voči žalobkyni z predmetnej zmluvy o úvere dňa 01.08.2015 žalovaný postúpil na iný subjekt (Intrum Slovakia, s.r.o.), vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia v prejednávanej veci je táto skutočnosť irelevantná.

22. Súd teda dospel k záveru, že žalovaný sa skutočne na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 4.502,21 Eur, ktorú by mal zásadne žalobkyni vydať. Žalovaný však v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, ktorú súd posúdil ako dôvodnú.

23. Občiansky zákonník upravuje v § 107 ods. 1 subjektívnu dvojročnú premlčiaciu lehotu, ktorá plynie odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V ust. § 107 ods. 2 Občiansky zákonník upravuje objektívnu trojročnú, resp. desaťročnú premlčiaciu lehotu, ktorá plynie odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR (ďalej len „Zbierka“) ako judikát R 15/2022, sa pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2 OZ) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy aplikuje desaťročná objektívna premlčacia lehota. Po splnení zákonom stanovených podmienok upravených osobitne pre subjektívnu a pre objektívnu premlčiaciu lehotu začne príslušná premlčacia lehota plynúť, pričom nie je vylúčené, že jednotlivé lehoty začnú plynúť nezávisle od seba v inom okamihu a následne subjektívna a objektívna premlčacia lehota môžu plynúť popri sebe. Pokiaľ uplynie ktorákoľvek z nich predtým, ako oprávnený uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu, jeho nárok sa premlčí, čo v prípade vznesenia námietky premlčania žalovaným v súdnom konaní má za následok, že tento nárok nemožno rozhodnutím priznať.

24. Pokiaľ sa jedná o subjektívnu 2-ročnú premlčiaciu lehotu na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ, súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.09.2021, ktoré bolo zverejnené v Zbierke ako judikát R 14/2022, v zmysle ktorého pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá je bezúročná a bez poplatkov, je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Podstatnou skutkovou okolnosťou, ktorú by sa mal spotrebiteľ dozvedieť, aby mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, je vedomosť o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

25. V prejednávanej veci bolo potrebné vziať do úvahy, že rozsudok OS Žiar nad Hronom sp. zn. 22Csp/47/2016 zo dňa 30.06.2020 vo výroku, ktorým bolo určené, že úver poskytnutý žalobkyni na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je bezúročný a bez poplatkov, nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2020. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa už v priebehu konania argumentovala, že zmluva o úvere nemá náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Toto právne posúdenie bolo potvrdené uvedeným rozsudkom, a teda najneskôr dňa 05.08.2020 sa žalobkyňa preukázateľne dozvedela podstatnú skutkovú okolnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tiež preukázateľne v tom čase vedela o výške bezdôvodného obohatenia, keďže sa domáha vydania nedôvodne zaplatených peňažných súm v období pred 31.07.2015. Takisto preukázateľne vedela o tom, kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, keďže vedela, že celý čas tieto sumy platila žalovanému – VÚB, a.s. Tiež je potrebné uviesť, že premlčanie môže dlžník (žalovaný) účinne namietnuť len voči súdu v súdnom konaní, v ktorom sa proti nemu uplatňuje pohľadávka. Pokiaľ by aj namietal premlčanie v mimosúdnej korešpondencii s veriteľom, nemá to žiadne právne účinky. Na druhej strane veriteľ je nútený počas premlčacej lehoty uplatniť svoje právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v takto začatom konaní riadne pokračovať. Len v takom prípade v zmysle § 112 OZ premlčacia lehota počas takéhoto konania neplynie. Pokiaľ v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/73/2022 žalobkyňa nesprávne zažalovala subjekt, ktorý nebol pasívne vecne legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo viedlo k zamietnutiu uvedenej žaloby, nie je to okolnosť, ktorá by akokoľvek vplývala na plynutie predmetnej subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že mimosúdne komunikovala so žalovaným, resp. spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. za účelom vysporiadania vzájomných finančných nárokov, pre účely plynutia premlčacej lehoty je to irelevantné,

pretože ako už bolo uvedené, len podaním žaloby, resp. iného návrhu na začatie konania, v ktorom veriteľ uplatní svoje právo, dôjde k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty.

26. Na základe uvedeného súd uzavrel, že v prejednávanej veci subjektívna dvojročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobkyni plynúť dňom 05.08.2020, kedy sa najneskôr dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Keďže žaloba bola podaná dňa 02.05.2023, je zrejmé, že aj po predĺžení o 41 dní v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. bola podaná po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty. Keďže žalovaný premlčanie namietol, súd nemohol žalobkyni uplatnený nárok priznať súdnym rozhodnutím a musel žalobu zamietnuť.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, keďže žaloba bola zamietnutá. Preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

28Csp/25/2023

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.